

5) W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze lub trzecie, czy wynik mógłby być inny, jeżeli konsument udałby się do B bezpośrednio, aby:

a) po zapłaceniu za gaz otrzymać w zamian za pustą butlę kompozytową podobną butlę napełnioną przez B, lub

b) B napełnił odpłatnie przyniesioną przez konsumenta butlę gazem?

(¹) Dz.U. 1989 L 40, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 18 listopada 2009 r. w sprawie T-375/04 Scheucher-Fleisch GmbH i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 28 stycznia 2010 r. (e-mail z 27.01.2010) przez Republikę Austrii

(Sprawa C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Austrii (przedstawiciele: E. Riedl, pełnomocnik, M. Núñez-Müller i J. Dammann, adwokaci)

Druga strona postępowania: Scheucher-Fleisch GmbH, Tauerfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie T-375/04 (Scheucher i in. przeciwko Komisji);

— Ostateczne rozstrzygnięcie sprawy i odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej, a w każdym razie jej oddalenie jako bezzasadnej;

— Obciążenie skarżących w postępowaniu przed sądem krajowym zarówno kosztami postępowania odwoławczego, jak i kosztami postępowania w pierwszej instancji w sprawie T-375/04.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok narusza art. 263 ust. 4 TFUE. Sąd nie dostrzegł, że zaskarżona decyzja Komisji nie dotyczyła skarżących w postępowaniu przed sądem krajowym ani indywidualnie, ani bezpośrednio. Zaskarżona decyzja nie prowadzi bowiem do odczuwalnego naruszenia ich pozycji na rynku; ponadto zatwierdzony przez Komisję ogólny system pomocy sektorowej wprowadzony przez wnoszącą odwołanie nie prowadzi do zakłócenia konkurencji, gdyż przyznanie dotacji zależy za każdym razem jeszcze od indywidualnej decyzji właściwych organów. W końcu brakuje skarżącym w postępowaniu przed sądem krajowym interesu prawnego, gdyż zaskarżona decyzja Komisji nie wywiera na nie same negatywnego wpływu.

Wnosząca odwołanie uważa ponadto, że zaskarżony wyrok narusza art. 108 ust. 2 TFUE. Sąd błędnie założył, że Komisja w trakcie badania wstępnego napotkała na poważne trudności w przy ocenie spornych środków i dlatego była zobowiązana do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego.

Poza tym wnosząca odwołanie uważa, że zaskarżony wyrok narusza również zasady ciężaru dowodu. Sąd zobowiązał Komisję do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego, chociaż skarżące nie przedstawiły odpowiednich dowodów na negatywne skutki, które rzekomo je dotknęły.

Zdaniem wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok narusza również art. 81 regulaminu Sądu, gdyż zawiera sprzeczne uzasadnienie.

W końcu wnosząca odwołanie uważa, że zaskarżony wyrok narusza również art. 64 regulaminu Sądu, gdyż Sąd nie przyjął środków organizacji postępowania w celu zweryfikowania okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia.